

[Aksel Møller.]

ærede Finansminister vil kunne være sikker paa, at det Parti, jeg repræsenterer, vil være parat til at hjælpe paa begge Omraader, og Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, behøver ikke at være ængstelig for, at der i det Parti, jeg repræsenterer, er Tanker om at erstatte den ene Uretfærdighed med den anden.

Himmelstrup: Partiet Venstre deltager naturligvis i den Glæde, der har givet sig til Kende over, at denne Skat, Omsætnings-skatten paa Manufakturvarer, bortfalder. Jeg skal ikke gøre saa mange Bemærkninger for at udtrykke den Glæde, som de to ærede foregaaende Talere har gjort — man kunde maaske sige, at de virkelige Følelser altid er faamælte —, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at der er ingen af Partierne, der har saa stor Anledning til at udtrykke Glæde over denne Skats Bortfald som Partiet Venstre, for saa vidt som vi var det eneste Parti, der bekæmpede denne Beskatningsform allerede i Starten i Marts Maaned 1940.

Det forholder sig nemlig ikke helt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at der ikke var nogen anden Vej at gaa for at tilvejebringe de Midler, som man paa det daværende Tidspunkt mente nødvendigvis skulde tilvejebringes. Vi for vort Vedkommende mente, at hvis det virkelig var nødvendigt at tilvejebringe saa betydelige Midler, som Gennemførelsen af denne Beskatningslov var Udtryk for, ad den indirekte Beskatnings Vej — og vi var enige i, at den direkte Beskatning havde naaet et Punkt, hvor det ikke var muligt at komme højere —, saa vilde det f. Eks. være mere formaalstjenligt, om man i Stedet for at skære saadan et enkelt Ud-snit ud af Omsætningen fulgte den Vej, som var betraadt i Norge, og som man paa det nævnte Tidspunkt var ved at betræde i Sverige, nemlig at gennemføre en almindelig Omsætningsafgift paa 1—2 pCt., naturligvis med en Undtagelse for Fødemidler, saadan som Tilfældet var i Norge.

Dette vandt imidlertid ikke Tilslutning fra den højtærede daværende Finansminister, og derfor blev det Lovforslag, som dengang var foreslaaet, gennemført. Jeg mener at turde sige, at det alene var den Omstændighed, at vi kort Tid efter Gennemførelsen af denne Lov fik saa stærkt forandrede indrepolitiske Forhold ved Dan-nelsen af Samlingsregeringen, der bevirkede, at vi stemte for denne Lov ved Fornyelsen af hele dette Lovkompleks i Oktober 1940, 1941 og 1942.

Det er jo en Indtægtslov, som har givet ganske overordentlig mange Penge, i Virkeligheden langt flere Penge, end Finansministeren havde ventet, i hvert Fald efter de Budgetforslag, som var lagt, naar Loven skulde fornyes, og de Resultater, som fremkom, naar den paagældende Periode var løbet til Ende. Dette, at denne Beskatningslov har givet saa mange Penge, er maaske Udtryk for, at et af de Formaal, nemlig det forbrugsbegrænsende, som den daværende højtærede Finansminister slog paa i Marts 1940, da Forslaget blev gennemført, og som ogsaa nu er berørt af en af de foregaaende Talere, ikke er opnaaet i særlig høj Grad.

Men alt dette er nu Historie. Den højtærede Finansminister giver altsaa med det Lovforslag, vi her behandler, Afkald paa en aarlig Indtægt paa ca. 70 Mill. Kr., og vi maa saa til sin Tid snakke om, hvordan vi skal faa Erstatning herfor. Det kan vi jo tales ved om, naar Kompensationsfor-slaget kommer frem.

Jeg vil gerne sige, at Partiet Venstre deler Glæden over, at denne Beskatningsform nu falder bort. Vi har aldrig været Tilhængere af den, vi har tværtimod bekæmpet den første Gang, den blev gennemført.

Valdemar Sørensen: Af de Taler, der hidtil er holdt ved Baaren, fremgaar det tilstrækkelig tydeligt, at Hjertelaget over for den Beskatning, vi her ophæver, ingen Steder har været det allerbedste. Det gælder for mit Parti som for de andre, at vi naturligvis med Glæde hilser, at den højtærede Finansminister bringer dette Offer paa den almindelige Folkestemnings Alter. Nu kan man tale en hel Del om, at Tøjskatten i sin Tid blev til som en finansiell Nødvendighed. Der var for Resten ogsaa andre Synspunkter, der blev fremhævet ved Lovens Vedtagelse, bl. a. navnlig det, at den tillige skulde virke importbremsende, en Ting, som ikke stemte rigtig med den finansielle Hensigt, for jo mere den blev importbremsende, jo mindre fik den højtærede Finansminister i Kassen. Men det var i hvert Tilfælde et af Synspunkterne dengang; jeg husker, at vi fra vor Side i Udvalget bestandig imødegik det med Kravet om, at man meget hellere maatte foretage en virkelig Rationering af Beklædningsartikler, og jeg erkender, at jeg hele den Periode, der er gaaet siden, med dyb Beklagelse tænker paa, at dette ikke blev gjort. Der er ingen Tvivl om, at de store og unødvendige Opkøb af Tekstilvarer, der blev gjort